

ΞΕΝΑ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ CHARLES BERARD

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΤΟΜ ΠΙΛΦΕΡ

ΛΘΩΣ πάντα, έτσι κι' εκείνο τὸ χειμωνιάτικο βράδυ, σὸ τοῦτ' τῆς Βαρώνης Ρολέν, ἡ κουβέντα κατέληξε στὴ χειρομαντεία, στὴ χαρτομαντεία καὶ τὸν πνευματισμὸ. Ἄλλοι πίστευαν σ' αὐτὰ τὰ πράγματα, ἄλλοι ἀμφέβαλαν κ' οἱ περισσότεροί μ' αὐτοὺς ἄνδρες γελοῦσαν περιφρονητικά.

Ὁ Φρανσις Τζόν, ὁ περίφημος ἄμερικανὸς χιουμοριστής, τοῦ ὁποῖου τὰ ἔργα διαβαζόντουσαν ἀπληστα ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἀμερικανῶν κ' ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε ἀνακατεῦθη καθόλου ὡς τῆς σιγμῆς ἐκείνης στὴν ὁμιλία, σηκώθηκε

μ' ἀσημένια σιγαροθήκη, ποὺ τὴν εἶχε ψαφίσει κάποτε ἀπὸ τὴν τσέπη ἑνὸς συνταξιδιώτου του σὸ τρέιν.

— Κι' ὅλες αὐτὲς οἱ προφητείες, ἐτάλ' ἔθυσαν ; ρώτησε μὲ περιέργεια ἡ βαρώνη Ρολέν τὸν Φρανσις Τζόν.

— Μιὰ, πρὸς μίαν κυρία μου, ἀπάντησε ὁ Ἄμερικανὸς χιουμοριστής. Κι' αὐτὸ ἀκριβῶς εἶπε τὸ περίεργο σ' αὐτὴ τὴν ἱστορία. Ἄκουσε καὶ μόνη σας θὰ χριζέτε.

Ἐπειτα ἀπὸ λίγο καιρὸ, ὁ Τόμ, ποὺ εἶχε ἀνάγκη ν' ἀλλάξη τὸν ἀέρα γιὰτὶ οἱ ἀστυνομικοὶ εἶχαν ἀρχίσει νὰ τοῦ γίνονται ἐνοχλητικοί, συνάντησε σὸ δημοσίον δρόμο τοῦ Μιλμπανκ καπὸν ἄλλον ταξιδιώτη ποὺ τοῦμοιαζε ἀρκετά. Τὸν πλησίασε κ' ἔπιασε κουβέντα μαζί του. Ὁ ταξιδιώτης τοῦ εἶπε πὸς λεγόταν Τζῶν Βέβερ, πὸς ἔρχονταν ἀπὸ τὸ Μεξικὸ ὅπου ὑπηρετοῦσε ὡς ἰσαποσιτὴς τοῦ στρατηγοῦ Κουρίταν καὶ πὸς πῆγανε στὴ Βοστώνη γιὰ νὰ παρουσιασθῆ μὲ μιὰ συστατικὴ ἐπιστολὴ τοῦ στρατηγοῦ σὸν πεθερὸ του, τὸν περιήμωο τραπέζιτη Γκριτμαν.

Ἄμεσως ὁ Τόμ τέντωσε τ' αὐτὰ του κ' ἄρχισε νὰ ψωφεύη μὲ τρόπο τὸν ἐπιπλοτο Τζῶν. Τοῦ εἶπε πὸς κ' αὐτὸς πῆγανε στὴ Βοσῶν ἡ γιὰ κάποια κληρονομιά καὶ πὸς

σιγὰ γιὰ καὶ ἀθόρυβα πῆγε κ' ἀκούμπησε πλάι σὸ τζάκι, ὅπου τὰ ξύλα τοῖςβολοῦσαν.

— Ἄν μοῦ ἐπιτρέψετε, εἶπε, θὰ σᾶς διηγηθῶ κάτι σχετικὸ ποὺ συνέβη σὸν παλιὸ μου φίλο Τόμ Πίλφερ. Δὲ θὰ σᾶς κουράσω καὶ πολὺ, γιὰτὶ ἡ ἱστορία μου δὲν εἶνε μεγάλη.

Ὁ φίλος μου Πίλφερ εἶχε μεγάλῃ μαγία μὲ τὴν χαρτομαντεία. Πῆγανε ταχτικά στὶς μάγισσες καὶ εἶνε ὅσα τοῦ ζητοῦσαν γιὰ νὰ τοῦ οἰχνοῦν τὰ χαρτιά καὶ νὰ διαβάσουν τίς γραμμὲς τῆς παλάμης του. Ἦθελε, βλέπετε, μὲ κάθε τρόπο νὰ μάθῃ τὸ μέλλον.

— Βλέπετε στὴν παλάμη μου τὴ γραμμὴ τῆς τύχης; μοῦ εἶπε μιὰ μέρα. Μιὰ μάγισσα ποὺ μὲ κύτταξε χθὲς, μοῦ εἶπε πὸς δὲν θ' ἀργήσω νὰ γίνω πλούσιος. Μοῦ εἶπε ἀκόμα πὸς πολὺ σύντομα ὁ ταχυδρόμος θὰ μοῦ φέρῃ ἕνα γράμμα μὲ καλὲς εἰδήσεις.

Ἐντωμεταξὺ ὁμοῦ ὁ φίλος μου περιμένοντας τὰ πλούτη καὶ τὸ γράμμα μὲ τίς καλὲς εἰδήσεις, ἔσπευε ὅπως—ὅπως μὲ ὅτι ἀπ' αὐτὸ ἀπὸ δω κ' ἀπὸ κει καὶ προσπαθοῦσε νὰ οἰκονομῆθῃ ὅπως μποροῦσε. Μὲ καταλαβαίνετε τί θέλω νὰ πῶ ;

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς προσκαλεσμένους τῆς βαρώνης κῆταζαν ἐλαφιστά μὲν τὸν Φρανσις Τζόν, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν ἀπάθειαν τοῦς ὁμολογοῦσε πὸς εἶχε φίλο ἕνα κοινὸ λωποδότη. Ἄποσοοὺ τὸν διέκοψαν.

— Μιὰ μέρα—ἐξακολούθησε ὁ χιουμοριστής—ὁ Τόμ Πίλφερ συνάντησε μιὰ Βοηθῆ, μιὰ τσιγγάνα περιφνημὴ γιὰ τίς προφητείες τῆς, ἡ ὁποία τοῦ προφήτευσε μὲ κάθε λεπτομέρεια διὰ ὅσα θὰ τοῦ συνέβαιναν ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του.

Ὁ καυμένος ὁ Πίλφερ ἦταν περὶ τρεισενταχρισμῶν ! Ἡ τσιγγάνα τοῦ εἶπε πῆ μεταξὺ τῶν ἄλλων πὸς θ' ἄλλαξε πολὺ γρήγορα κοινωνικὴ θέσι καὶ πὸς θὰ φοροῦσε μιὰ λαμπρὴ στολὴ σάν τῶν στρατηγῶν τοῦ Μεξικῶ.

Τοῦ εἶπε ἀκόμα πὸς θὰ περνοῦσαν ἀπὸ τὰ χεῖρα του κάθε λογῆς νομισμάτια καὶ θὰ ἔκανε ἕνα μεγάλο ταξίδι.

— Ὅχι ἕνα, ἀλλὰ πολλὰ, σέφθηκε ὁ Πίλφερ, ἀφοῦ θὰ εἶται πλούσιος καὶ θὰ μπορῶ νὰ ταξιδεύω μὲ τὴ θυλακίη μου.

Ἡ τσιγγάνα ἐπρόθεσε τέλος πὸς θὰ γίνῃ πολὺς λόγος στὶς ἐφημερίδες γιὰτὸ ἄποιο του, καὶ πὸς θὰ τελεωῖσῃ τὴ ζωὴ του σὲ μιὰ ὑψηλὴ θέσι.

Ὁ καλὸς μου φίλος; χόρευε ἀπὸ τὴ χαρὰ του ὅσο αὐτολογίζονταν πὸς θ' ἀποκτήσῃ πλούτη, δόξες, τίμης. Γιὰ ν' ἀνταμείψῃ τὴν τσιγγάνα ποὺ τοῦ προφήτευσε ἕνα μέλλον τόσο λαμπρὸ, τῆς χάρισε

Ἡ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ» ΤΥΠΟΙ ΚΑΙ ΚΑΚΕΚΤΥΠΟΙ

Ὁ τέως πρόεδρος τοῦ ἱατρικοῦ Συλλόγου κ. Βλαβιανός

Ὁ γρηαὶδὸς λόγιος... οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ποιητὴς κ. Ἰωάννης Δαμβέρτης. (Σκίτσα τοῦ κ. Σοφ. Ἀντωνιάδη)

δόξαζε τὴν τύχη ποὺ τοῦ παρουσίασε μιὰ τόσο καλὴ καὶ ἀπροσδόκητη συντροφιά.

— Δὲν ξέρω ἐξακολούθησε ὁ Φρανσις Τζόν — τί συνέβη καὶ τί μεσολάβησε σὸ ταξίδι. Τὸ γεγονός ὁμοῦ εἶνε ὅτι ὁ Τόμ ἔφτασε μόνος του στὴ Βοσῶν ἡ μὲ τὰ χαρτιά τοῦ Τζῶν Βέβερ.

Ἐκεῖ, πῆγε κατ' εὐθείαν σὸν τραπέζιτη Γκριτμαν, παρουσιάστηκε ὡς Τζῶν Βέβερ καὶ τοῦ ἔδωσε τὸ συστατικὸ γράμμα τοῦ γαμπροῦ του στρατηγοῦ Κουρίταν. Ὁ τραπέζιτης τὸν ρώτησε γιὰ τὴν κόρη του, γιὰ τὰ ἐγγονάκια του καὶ γιὰ ὅλη τὴν οἰκογένειαν τοῦ γαμπροῦ του.

Ὁ φίλος μου δὲν τᾶχασε καθόλου, ἀκούγοντας τίς ἐρωτήσεις αὐτῆς. Εἶχε ξεψαχνίσει τόσο καλὰ τὸν κακομοιρῆ τὸν Τζῶν, ποὺ ἤξερε λεπτομερῶς ὅτι ἀφοροῦσε τὴν οἰκογένειαν τοῦ στρατηγοῦ.

Ἀπάντησε λοιπὸν σὸν τραπέζιτη χωρὶς νὰ δυσκολευθῆ καθόλου καὶ τοῦ ἔδωσε τίς πληροφορίες ποὺ τοῦ ζητοῦσε. Οἱ τρόποι, ἡ ὁμιλία του καὶ τὸ παρουσιαστικὸ του ἔκαναν πολὺ καλὴ ἐντύπωση σὸν γέρο Γκριτμαν, ὁ ὁποῖος τὸν ρώτησε ἂν ἤξερε νὰ μετράῃ χρήματα χωρὶς νὰ κινή λάθος.

— Βέβαια, ἀπάντησε ὁ Τόμ, ξέρω νὰ μετράω χωρὶς νὰ γελιέμαι.

Δὲν ἐγγυόταν καθόλου ὁμοῦ ὅτι δὲν θὰ γελοῦσε καὶ τοὺς ἄλλους.

— Ξέρεις ἀφάρεισι ; τὸν ξαναρώτησε ὁ τραπέζιτης.

— Βέβαια, ἀπάντησε ὁ Τόμ, ὁ ὁποῖος θὰ ἔμορθε νὰ προσθέσῃ ὅτι ἡ ἀφάρεισις ἦταν ἡ εἰδικότης του.

— Καὶ πρόσθεσι καὶ διαίρεισι;

— Ὅλα διὰ τὰ ξέρω, ἀπάντησε ὁ Τόμ. Ἄλλὰ ξέρω πρὸ πάντων νὰ εἰσπράττω στὴν ἐντέλεια χρημάτων.

— Τότε, εἶπε ὁ Γκριτμαν, θὰ σὲ προσλάβω ἀπὸ αὔριο στὴν Τράπεζά μου ὡς εἰσπράκτορα.

Τὴν ἄλλη μέρα παράγει φέρεσαν σὸν Τόμ τὴν εἰδικὴ στολὴ τῆς Τραπεζῆς—μὲλὲ παντελόνι, σακάκι μὲ κόκκινο γιανὰ καὶ χρυσὰ γαλόνια, κοσκέτο μὲ χρυσὰ σινοίητια — καὶ τὸν ἔστειλαν μαζί μ' ἕνα παλιὸ ὑπάλληλο γιὰ νὰ εἰσπράξουν διάφορους λογαριασμοῦς.

Ἡ πρώτη προφητεία τῆς τσιγγάνας εἶχε πραγματοποιηθῆ. Μὲ τὴ στολὴ ποὺ φοροῦσε ἔμορθε μὲ μεξικανὸ στρατηγὸ ! Συγ-

χρόνος είχε πραγματοποιηθῆ κ' ἡ δεύτερη, ἀφοῦ ὡς εἰσπράκτωρ, ἔβλεπε νὰ περνοῦν ἀπ' τὰ χεῖρα του κάθε λογῆς νομίσματα. Μὲ τὴ διαφορά μόνο διὰ τὰ χρήματα αὐτὰ δὲν τὸν ἔμενε τίποτε, γιατί τὸ βράδυ τὰ παρέδιδε ὅλα στὸν Ταμῖα τῆς Τραπεζῆς.

> Γι' αὐτὸ, κί' ὁ φίλος μου, μιά μέρα πού ἡ εἰσπράξις ἦσαν πολλές, τὸ ἔσκασε ἅ λα γαλλικά. Πῆρε τὴν ταχεία καὶ τράβηξε γιὰ τὴν Νότιο Ἀμερική.

> Ἐτοὶ ἐπραγματοποιεῖτο καὶ τὸ μεγάλο ταξίδι πού τοῦ εἶχε προφητεῖσει ἡ Τσιγγάνα.

> Φυσικά, ὁ κ. Γκριμπάν τὸν κατήγγειλε ἀμέσως στὴν ἀστυνομία καὶ τὰ καλύτερα λαγωνικά τῆς ἐξαπελύθησαν πῶς του. Οἱ ἐφημερίδες ἀρπάζαν τὴν εἰδήσι, τὴν μεγαλοποιῆσαν καὶ δημοσίευσαν τὴν φωτογραφία τοῦ ἥρωος τὸν ὅποιο παρουσιαζάν ὡς τὸν μεγαλύτερο ἀπατεῶνα τῆς ἐποχῆς μας. Ἐννοεῖται πὺς σ' ἄλ' αὐτὰ ὁ φίλος μου δὲν ἀναπερόταν μὲ τὸ πραγματικὸ ὄνομά του Τοῦ Πίλφερ, ἀλλὰ ὡς Τζὼν Βέβερ.

> Κάποιος ὅμως ἀνεγνώρισε ποιὸς ἦταν πραγματικὰ αὐτὸς πού παρίσταναν οἱ φωτογραφίες καὶ τὸ ἀπελάσαν στοὺς δικαστὸς. Ἐτοὶ δοξάστηκε καὶ διαφημίστηκε ὁ φίλος μου, ὅπως τοῦ εἶχε προφητεῖσει ἡ Τσιγγάνα.

> Μὰ οἱ ἀστυνομικοὶ ἐνωμετοσῶ ἀνεκάλυψαν τὸ ἶχνη του καὶ μπόρεσαν νὰ τὸν συλλάβουν τὴ στιγμή πού εἰσιμαζόταν νὰ ζήσει πειὰ σὰν τίμιος ἄνθρωπος στὴ χαριτωμένη κί' ὁμορφη βίλλα, πού εἶχε ἀγοράσει μὲ τὰ κλεμμένα χρήματα.

> Ἀλλοίμονο ! ὁ δυστυχημένος δὲν εἶχε προφτάσει νὰ πραγματοποιῆ τὸ ῥαγιά τοῦ δνεορο... Τὸν γύριαν ἀιθεροδέμα στὴ Βοστώνη.

> Στὴ δική του ἀνάγκαστρε νὰ ὁμολογήσῃ ὅλες τῖς ἀπάτες του καὶ δὲν ἀνῆλθε πὺς εἶχε σ' εἰλεὶ σ' ἕναν ἄλλο κόσμο καλύτερο τὸν εὐτιστο Τζὼν Βέβερ.

> Τότε πραγματοποιήθηκε κ' ἡ τελευταία προφητεία τῆς τόσο διορατικῆς μάγισσας. Ὁ κλιμένος ὁ φίλος μου Τοῦ Πίλφερ τελείωσε τὴν ἀρεκτιὰ ἐνδοξη σταδιοδρομία του σὲ μία πραγματικῶς ὦ ψ η λ ἡ θέα.

> Τὸν καταδίκασαν εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατο καὶ τὸν γρέμασαν! Ἐτοὶ τελείωσε ἡ ἱστορία πού μὰς διηγῆθηκε ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὁ Ἀπεριόριστος χιουμοριστὸς Φράνσις Τζὼς.

> Ὅλοι γελῶσαν μαζί του. Μόνο ὁ κῆρυξ Μάρτιν σκανδαλίστηκε μὲ τῖς σχέσεις του μ' ἕνα τέτοιο ὑποκείμενο καὶ τὸν ρώτησε ὑπεροπτικά :

— Ἦταν πραγματικὰ φίλος σ' ἐς αὐτὸς ὁ κακοῦργος ;
— Ἀλλοίμονο ! ἀπάντησε μὲ ὄλη του τὴ σοβαρότητα ὁ ἐκκεντρικὸς χιουμοριστὰς ! Δὲν ἤθελα νὰ τὸ φανερώσω... Ἀλλὰ ἀφοῦ μὲ ρώτατε, θὰ σὰς ἀπαντήσω πὺς ἦταν κατὶ περισσότερο ἀπὸ φίλος μου.
* Ἦταν ὁ ἀδελφὸς μου !

K. ΜΠΕΡΑΡ

ΟΙ ΘΡΑΙΩΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ**ΠΟΥ ΝΑΣΑΙ...**

Πού νάσαι ἐσύ πού σὲ καλῶ τόσο καιρὸ, τόσο καιρὸ μ' ἕνα λατῆρασμα τρελλὸ νὰ μὸς ξαναφίλης πῶς πού νάσαι ἐσύ πού φευγόντας μ' ἀφίσης ἔρμο, θλιβερό, πρῶτοσ προφτάσσο ὀλότελα ὁ φτωχὸς νὰ σὲ γνωρίσω ;

Πού νάσαι ἐσύ, πού μόνο ἐσύ, τὸν κάθε πόνο μου μὲ μιά, γλυκειὰ σου λέξι μπόραγες ἀμέσως νὰ γητεύγης ; πού νάσαι ; Ἀπόψε σὲ ζητὸ μέσο τῆς μαυρῆς μου ἐρημιά γιὰ μιά στιγμὸνλα συντροφιά κί' ὅστερα πάλι φεύγης.

'Απειράνθος

N. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ

ΑΛΗΘΕΙΕΣ, ΨΕΜΜΑΤΑ

« Ἡ ἀνθήνια ἀγάπη μου, πρώτη καὶ στερνή, πρόσχαρη κί' ἀπικραντὴ καὶ ξανθομαλλοῦσα, ἦσαιρε μ' ἀπόκρυφο τρόπο νὰ πονῆ, μέσα σὲ χρυσόνευρα πού καὶ γὼ κυλοῦσα... »

« Τὸ γλυκὸ τῆς δραμα πάντα νοσταλγῶ στὰ πικρὰ τραγοῦδια μου (μαρμαμένο κρῖνοι), στὸν ἑαυτὸ μου κλειστήκα μὲ μανιὰ ἐγὼ καὶ μί' ἀβοῦλα πένθιμα σ' ἕναν τάφο ἐκείνη ! »

— Σὺ, τὰ τέτοια λόγια μου πίστεψες, τρελλή. Μιά παλῆθ θυμηθῆγες ἱστορία δική σου... Μὰ εἶπαμε νὰ ριζοῦμε κάθε πού μιλεῖ γιὰ τὸν πόνο, σ' ἄχραντα τῆς πλατειάς ἀβύσσου.

Καὶ μιά ζήση ἀρχίσασε χαρωπὴ μαζί, μὴ εὐτυχία στὰ ψέμματα πάνω βασισμένη. Ὅσπου πειὰ σταμάτησε τῶνευο νὰ ζῆ κί' ἡ καρδιά μου ἀπόμεινε μόνη καὶ θλιμμένη.

... Σ' ἕνα συρταράκι σου, μὲ ταϊνιά χρυσὴ τυλιγμένο στίχοι μου πού ἤθελες νὰ γράφο. Μέσα στῖς ἀνάμνησες κυκλομένη ἐσύ καὶ σ' ἀλήθεια τώρα ἐγὼ μέσα σ' ἕναν τάφο !

ΟΛΜΟΣ ΠΕΡΑΝΘΗΣ

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Μὲ 4 δελτία τοῦ «Μπουκέτου» καὶ 8 δραχμάς ἀποκτῆτε τὰ ἑξῆς ἀριστουργήματα:

«ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ» Τοῦ ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΚΑΡ

«Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ»

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, γίτο

«Ἡ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ» Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

«ΓΚΡΑΤΣΙΕΛΛΑ» Τοῦ ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

«ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» Τοῦ ΑΛΦΡΕΔΟΥΜΥΣΣΕ

Στὸν τόμον τῆς «ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ» συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ γεμάτη πάθος ἐρωτικὴ ἱστορία τῆς ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΣ ΝΤΑ ΡΙΜΟΝΙ καὶ οἰκπαθητικὸ «ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΜΑΡΚΟ».

«Ὁ ΕΡΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΕΙ» ΤΗΣ ΝΤΕΛΛΥ

Ἐπίσης μὲ τὰ ἴδια δελτία καὶ δραχμάς 8 ἀποκτῆτε κα τὴν «ΠΑΗΓΩΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» τοῦ Ὀνορέ Μπακζάκ καὶ τὴν «ΣΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ» τοῦ Ἰουλλου Βέρν.

Ἐπίσης ἀρχισε ἡ διανομὴ τοῦ ἑβδόμου βιβλίου τοῦ «Μπουκέτου»—«Οἰκογενεῖας» τὸ ὅποιο περιέχει τὰ δύο ἀριστουργήματα

«ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ» ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

«ἌΠ' ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» Τῆς ΝΤΕΛΛΥ

Προσεχῶς θὰ κυκλοφορήσῃ τὸ βον ἔργον :

«ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ» τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ (πατρός)

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ!

Πολλοὶ ἀναγνώσται μας ζητοῦν νὰ ἀποκτήσουν ὄλην τὴν σειρὰν τῶν παλαιότερων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου» γιὰ νὰ μὴ λείπει τίποτε ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην των, καθὼς καὶ τὴν σειρὰν τῶν ἐκδοθέντων μέχρι τοῦδε ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ», τὰ ὅποια εἶνε πλήρη Ἑλληνικῆς ἐκλεκτικῆς συνεργασίας τῶν καλύτερων Ἑλλήνων λογογράφων.

Ἡ Διευθύνσις τοῦ «Μπουκέτου» πρὸ τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς αἰτήσεως εὐρεθεῖσα καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἀναγνώσταις τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενεῖας» ἀπεφάσισε εἰς δόσους προσκομίζουιν εἰς τὰ γραφεῖα μας τὰ τέσσερα δελτία καὶ λαμβάνουσιν τὰς νεώτερας ἐκδόσεις μας, νὰ παρέχῃ μὲ πέντε μόνον δραχμάς διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἕξ δραχμάς διὰ τὰς ἑπαρχίας τὰ ἑξῆς βιβλία :

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ
Τοῦ Ρ. ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ
Τῆς ΣΕΛΜΑΣ ΛΑΓΚΕΡΛΕΦ

Η ΜΟΝΟΜΑΡΤΡΗ Τοῦ ΕΡ. ΜΥΡΣΕ

Η ΣΟΝΙΑ Τῆς ΓΚΡΕΒΙΑ

Καὶ ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΡΔΩΝΟΣ ΠΥΜ Τοῦ ΕΝΤΙ'ΑΡ ΠΟΕ

(δύο τόμοι ἕκαστος δρ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας

καὶ 6 διὰ τὰς ἑπαρχίας)

Καὶ τὰ ὄκτω περίφημα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ
πὺς τιμῶνται δρ. 25, πρὸς 5 δραχ. ἕκαστον διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς ἑπαρχίας ἐλευθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα. Εἰδοποιοῦνται ὅμως οἱ ἀναγνώσται μας ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει νὰ τὴ ζητήσουν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας καθ' ἕσον δὲν θὰ σταλῶσι εἰς τὰ κατὰ τόπους Πρακτορεῖα τῶν ἐφημεριδῶν.